

Introducció

Avui escoltarem una faula que ens parla sobre la convivència i les relacions entre les persones. Es diu “La faula de l’eriçó” i ens mostra com, de vegades, estar massa a prop dels altres pot fer-nos mal, però estar massa lluny pot fer-nos sentir sols. A través d’aquesta història, podem reflexionar sobre la importància d’acceptar els defectes dels altres i aprendre a conviure, perquè només així podem escalfar-nos mútuament —com fan els eriçons enmig del fred.

La faula de l’eriçó

Durant l’Edat de Gel, molts animals van morir a causa del fred. Els eriçons, en adonar-se de la situació, van decidir unir-se en grups. D’aquesta manera s’abrigarien i es protegrien entre ells, però les pues de cadascun ferien els companys més propers, justament aquells que els oferien més escalfor. Per tant, van decidir allunyar-se els uns dels altres i van començar a morir congelats. Així que van haver de fer una tria: o acceptaven les pues dels seus companys o desapareixien de la Terra. Amb saviesa, van decidir tornar a estar junts. D’aquesta manera van aprendre a conviure amb les petites ferides que la relació amb una persona molt propera pot ocasionar, ja que el més important és l’escalfor de l’altre. D’aquesta manera van poder sobreviure.

Conclusió

Aquesta faula ens ensenya que, igual que els eriçons, tots tenim qualitats i defectes, i que de vegades podem fer mal sense voler. Però si volem conviure i treballar bé junts, hem d’aprendre a respectar-nos, a escoltar-nos i a acceptar les diferències de cadascú. Només així podem crear un ambient agradable on tothom se senti segur i valorat. El respecte és el que ens permet mantenir-nos units, com els eriçons que, tot i les seves pues, van saber escalfar-se i sobreviure junts.

